

הרי עבר הירדן עוד היו מופזים. במקפתה ואיתיה שלוש האניזות הבריטיות חוגגות בעקבות. יש להן שמה שלוש גודדים - רגליים, מוחחים ומונקים. שני פרדיים - אחד מולגוי ואחד אידי, שבrhoו אלינו דרך המפרץ, מסרו לנו כל הפרטיהם על הרכוב האבוי.

מגד האורייר מה בערב נפלא. זה וקריר.

איילת, 12.6.49, יומן א'

הבוקר - גשס - פיניירגו עמדות אלנו בראו אל קב החגופות אל פני סיבי, מולנו חזה המשטרת המצרית, שבינו דום לבנייני אגרט. עליינו לראס האזע מעלייו עופר מסטר. מנדים להחזר אבל כל הקרע הוא סלע וייש צורך לחזוב. ממש יאננו דרכ' ודי מזרי (אנוי מציע לקרוא בשם גחל המצריים, זהו גאי-עטום, בהור שמי חוטות כלעים אדומים באילו נחושה), לעמודה הגבול המשנית על חוף המפרץ מול עמדת המצריים. גדר תיל כפולה מצויה בגבול. אחזנו בדרכו עשרה טרדים ומקשנו. כסם חזבנו לאומ-ישראל וניגשנו לקצה הגבול של עבר הירדן. גם שם הטייל מצוין בגבול. האגבלים הקימו "מגדל" - מעין מלחת מקשה, והם יושבים וצופים על פניה חיים, או לשבוגה ישראל באילת.

"הקדנסול" - האוויירון שהביא אותנו לפסום, לא יכול לעמוד לדעת בסביבתו

איילת ותחדר.

הבוקר הביאו אווירוגים עטבים, וושיירא הראשוונה - שדי, זיו אב, אלקנה ואחד האידיים טס בארבעה אווירוגים עטבים לאחיזנה, על יד גרייפה. ישובו ויזחו

או יתר הפליטה, ובאותו רגע אומנו הקונסול לפקרון או לה"א.

על שפת חפרץ במערב קוודים בארכ. לפי דברי פיקר ימאנז פיהם כשייביעו לעומק הים.
קוודו כבר 10 מס' ארכיים לקדוח עוז 6-8. לע"ע שותים מה פ"ה היה בהם "מוסעים"
ע"י מגובה אסרי קבידה.

מספרה קיבלה מברך שרונה לא באה (טלברט ביום ה') שהיה מביעם באותו יום,
ולפנוי יוצאי ח"א השבו שחגיג ביום ו') מחייב לת בעוד עשרה ימים,

חפאי לשוב דרך המכחש, ואולם יגאל סוען שחדרך קשה פארוד ויש לפאות
סידורים מיוחדדים לכך.

עמך ריאנג'

הפראנז באווארון קטן מאייה בשטחים עשר ועשרים. נחמייה שם באווארון שני.
שפלה ערבית - במערב יסומון טלייט. רוח חזקה נשבה בגדרו, מהצפוני, וככזו
כגבוה רב. למטה, כמעוף צוחל על הקרקע, ריאנג אווארון קטן שם לאיליה לקחת יגאל.
באחד ועשרה וחמש בעמק היאנז. כאן ריאנג בדרום אגם גדור - ובצדון יער ירוון.
אחד החורדים רץ לפלא הפימית שלו... אבל הסבירו לו שזהו פירג'. פאקן גפריה
באווארון גדור שחגייג הנח במיוחד - לעזרון.

סידור בדים אלה שוה חוומה בדבר זה והקימו אוחל. המירב' בא הנח

מאליו...

בשטים וערשת חבייג יגאל באווארון טלייט. הביא ידיעת מעמידה שנחקללה
זאת מה לפדי חפריאן' מכובית גדורות עם היילים שירדה מטה אל נקע החהכה בסורס
חלול, שעברנו בו חבורך בג'יפים לטבו, וכטאה פטור גחלבלה בטדרון. יש פגועים
ונחרוגים. ניתן או לפיטרים שישבו מיד לאיליה לקחת כל המזועגים ריפורי

רביגי, והגיבו איזוירון גדול לשזה התפעלה שלו בעקרון, שנמצאה לחכות ולנקה הפאוועים שיובאו לבית חולים ליטוינסקי.

בשנים ובעודם המראנו בשלוש מסדו על בני דורות ורוחמה ובשלוש ועדרים מהנו בעקרון.

הנפאומים ע"י איזוירון פגשו אותן בזחוק - תלבושת החאקי, מסקפי השמש והכפיה היו כנראה מודרניים בעיניהם. מיד מזרחי למת"א.

- בערב בשכונת הדריש חרדי על המילר. כנראה שמדובר במסר ע"י זיו-אב, ואבננו הוא מכר פיאור דרמטי: פירס מאגי, באיזוירון, בג'ים, וברגל - פערן גדי ועוד
אליה - - -

- יש צורך להזכיר אף מיעוט לעגיני הנגב. לביר מה הן הקודציות וההתחייבויות שניתנו או הרכחו לחברות שוגות מה הן החמידות והחקריים והקדימות שנעשו לפניו הקמת המדיינה, על ידי מי ומה הן התוצאות. לרך את המחקר של המדיינה בחימוש פיר (קידוחים), מחצבים, אדמה פליהן חיקון דרכיס ומחבורת; הקמת שדות תעופה מרכזים טווינט יסוד נקודות חקלאות, סידור זיג נאילין; הקמת מלוינים ועידוד מתירותם; מדעת הומוגנות; הגעה לנורות פיטן; פיתוח מעשיין; סדור מיוחד לעגיני ים המלח. הארי דרייך גם לחלק את מחקרי חמד.

13.6.49, י"ג ב', פ"ז, פיוון

כבר קרא לך אלי גובו. הוואי כתוב לו שבטענה בקורסו בסדום לפני כבבו אמר לו המפקד המלאומי שעומדים לעזוב המקומ ולבן עליון לדואג לבתוחן. איןני סבור שזו ממש בדבר.